

ת"פ 11915/09/13 - מדינת ישראל נגד בנטאמלק מלקה, סיכם בעצמו (יוצג עד לשלב הסיכומים)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11915-09-13 מדינת ישראל נ' מלקה
לפני כבוד השופט איתי הרמלין
בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד רינת יצחקי, עו"ד אשר פרי ועו"ד
אלכס ישראלוב

המאשימה

נגד

בנטאמלק מלקה
סיכם בעצמו (יוצג עד לשלב הסיכומים ע"י
עו"ד מירי קליימן-אוזן ששחררה מהייצוג
לאחר שהשמיעה את עיקר הסיכומים).

הנאשם

הכרעת דין

מן הטעמים שאפרט להלן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של גניבת אופנוע ובעבירה של היזק בזדון לרכוש, ולזכותו מהעבירה של החזקת כלי פריצה.

כתב האישום

1. הנאשם מואשם בכך שיחד עם אדם בשם שאול שי סאסי גנב ביום 28.8.2013 לקראת השעה שבע בערב אופנוע מחניון בפינת הרחובות קפלן ולאונרדו דה-וינצ'י בתל אביב. לצורך ביצוע הגניבה שברו הנאשם וחברו לפי הטענה את מנעול הדיסק של הגלגל האחורי של האופנוע. לפי הנטען בכתב האישום, השניים הכניסו את הגלגל הקדמי של האופנוע לתא מטען של מכוניתו של החבר בעוד הגלגל האחורי מונח על הכביש. החבר נהג ברכב ואילו הנאשם רץ אחרי הרכב כשהוא מונע את נפילת האופנוע. הנאשם וחברו המשיכו בנסיעה עד לרחוב הפטמן 6. שם נטשו את הרכב ונמלטו מהמקום. לפי כתב האישום, ברכב שננטש נמצאו מפתח צינורות ומברג גדול שהם כלי פריצה.

הראיות

2. העד יהונתן ואן קספל סיפר בעדותו הראשית שהוא עובד משרד הבטחון בקריה בתל אביב. לדבריו, יצא לקראת ערב מהעבודה בקריה (בשעת עדותו זכר כי האירוע התרחש לאחר צאתו מן העבודה בסביבות השעה שש בערב, אך לאחר רענון זיכרון מעדותו במשטרה דייק ואמר שהשעה הייתה עשרים

(לשבע). העד ציין כי בעבר עבד באבטחה בקריה ולכן "חי את האיזור" והיה ערני מאד למתרחש בו. מן הקריה יצא לרחוב קפלן ופנה ימינה לכיוון רחוב לאונרדו דה וינצ'י, ואז ראה בצד שמאל - במרחק 5 או 6 מטרים ממנו - שהגיע רכב ואחרי הרכב רץ בחור עם אופנוע שהגלגל הקדמי של האופנוע היה בתוך תא המטען. מכך הבין העד לדבריו שגונבים את האופנוע. העד עשה לדבריו פניית פרסה ונסע אחרי הגנבים. לדבריו, הרכב פנה ימינה ועבר את הצומת לכיוון דרום, ופנה שוב ימינה, לרחוב שבו נמצא מפעל הפיס. מול הכניסה למפעל הפיס הרכב עצר. הנהג יצא מהרכב ועזר לבחור שרץ עם האופנוע להוציא את האופנוע מתא המטען. אחד מהם - ככל הנראה הנהג - פתח את הרגלית של האופנוע. לדברי העד, השניים הסתכלו עליו והבינו שהוא מסתכל עליהם, נכנסו לרכב, התחילו לנסוע, פנו שמאלה לרחוב שפרינצק ולקראת סוף הרחוב מול הסינמטק הם עצרו. הוא עצר לידם ורשם את מספר הרכב. כשראו שהוא רשם את המספר ברחו השניים ימינה בקרליבך, עברו צומת לכיוון רחוב אבן גבירול, ובצורה שמסכנת את הסביבה נסעו במהירות לכיוון צפון. לדבריו, בפעם האחרונה ראה אותם לפני כיכר רבין. לאחר שרשם את מספר הרכב, התקשר למשטרה ודיווח על האירוע. בשעת עדותו בבית המשפט הצביע העד על הנאשם כמי שרץ אחרי הרכב והחזיק את האופנוע. בשעת העדות זכר לומר כי רכבם של הנאשם וחברו היה כסוף, האופנוע היה לבן והשניים לבשו מכנסיים קצרים. מתוך עדותו במשטרה, שנמסרה יום למחרת האירוע, הוסיף וקרא העד שהנהג היה בחור גבוה, שחרחר ושמן, עם חולצה שחורה קצרה, מכנס שחור קצר, והבחור השני (הנאשם) היה כהה יותר ורזה יותר ולבש חולצה לבנה ומכנסיים קצרים (התיאורים הגופניים שמסר תואמים את סאסי ואת הנאשם - א"ה). העד סיפר כי זיהה את שני המעורבים במסדרי זיהוי תמונות שנערכו לו במשטרה, אך כיוון שאת הנהג ראה לפרק זמן קצר יותר, לקח לו זמן רב יותר לזהותו.

3. בחקירתו הנגדית הסביר ואן קספל כי הנהג החשוד נראה מזרחי ואילו שותפו נראה אתיופי (הנאשם ממוצא אתיופי, וסאסי ככל הנראה ממוצא מזרחי - א"ה). העד הבהיר עוד שהיה משוכנע בזיהויו של הנאשם במסדר הזיהוי. בחקירה הנגדית שב העד והסביר שהשתתף בזיהויו במסדר של מי שהיה נהג הרכב כיוון שראה אותו לפרק זמן קצר בלבד והיה ער להשלכות של מסדר הזיהוי.

4. מעיון בדוח מסדר הזיהוי ת/8 עולה כי במסדר זיהוי תמונות שנערך לעד ואן קספל בנוכחות סניגוריתו של הנאשם ביום 2.9.2013 הוא זיהה את הנאשם כשותף לגניבת אופנוע. מעיון בדוח מסדר הזיהוי נ/1 עולה כי מר ואן קספל אמנם זיהה במסדר זיהוי תמונות את העד סאסי כמי שנהג ברכב בשעת האירוע, אך זאת אחרי שבתחילה אמר שאינו מזהה איש. במסדר לא השתתף עורך דין מטעמו של סאסי.

5. העד תדהר בביאן מסר בעדותו הראשית שב-28.8.13 בשעת ערב יצא מטיפול רפואי, והלך ברחוב לאונרדו דה וינצ'י באזור הקריה. לדבריו, ראה רכב שעצר באמצע הכביש. תא המטען של הרכב לא היה סגור לגמרי ואופנוע היה חצי בתוכו וחצי מחוצה לו. בחור יצא מהמושב הקדמי שאינו של הנהג, וניסה להכניס את כל האופנוע לתא המטען; כשהוא ראה שהוא לא מצליח גם הבחור השני יצא. הורידו את האופנוע והעמידו אותו על הכביש ונסעו. זה היה נראה מוזר לי ולכל מי שהיה מסביב ואחד הנוכחים התקשר למשטרה. לדבריו, אחרי כמה דקות הגיע מישו שאמר שניסה לעקוב אחריהם, אבל איבד אותם בדרך. שני נוסעי הרכב נראו לדבריו חסונים ושחומים עם חזות מזרחית ערבית ולבשו חולצות

שחורות. בחקירתו הנגדית מסר העד שהוא חושב שרכבם של המעורבים היה לבן.

6. לפי דוח הפעולה ת/1 של השוטר אברהם (אבי) בורלא, שהוגש בהסכמה, עולה כי בשעות 19:16-19:17 ב-28.8.2013 התקבלו סדרת דיווחים ברשת המשטרתית על שניים (שאחד מביניהם נראה אתיופי), שנראה שגנבו אופנוע וגררו אותו לתוך רכב לבן שמספרו 7498957 ונסעו כאשר חצו בתוך תא המטען ואחר כך זרקו אותו ליד תחנת מפעל הפיס ברחוב אבן גבירול פינת שפרינצק, נטשו את הרכב ונמלטו בריצה - שחומים בגובה 1.70 מ'. לפי דוח הפעולה בעקבות דיווחים אלה רץ בורלא לכיוון רחוב אבן גבירול פינת מאנה שם הבחין ב"בחור שחום, שיער שחור קצוץ, בגובה כ-170 ס"מ, לבוש חולצה שחורה קצרה ומכנסיים וגרביים לבנים. הבחור הסתכל על השוטר והתחיל לברוח ברחוב מאנה לכיוון מזרח (לרחוב דובנוב). בורלא ושוטר נוסף בשם יוסי מוריץ החלו במרדף אחריו - בתחילת המרדף צעקה לו המודיעה כי הבחור שנמלט מפניו יצא מתוך הרכב שמספרו הוזכר לעיל (עדויות השמיעה מובאות כאן בחלקן וכעדות לאמירתן בלבד). הבחור פנה שמאלה לרחוב דובנוב ואז איבד אותו השוטר. בהמשך דווח לו על חשוד הבורח ברחוב צייטלין לכיוון בית המשפט. לאחר שנאמר לו שנעצר חשוד על ידי צוות היס"ם זיהה אותו "בוודאות מוחלטת" כמי שברח ממנו ברחוב מאנה. לאחר מכן פגש את בעל הקטנוע שמסר לו שהאופנוע היה נעול בשני מנעולי דיסק, אך בשעה שנפגשו לא היה מנעול כזה על הגלגל האחורי של האופנוע. בעדותו בבית המשפט הסביר בורלא כי ראה את פניו של הבחור שנמלט מפניו לשביר שניה וזיהויו הוודאי מאוחר יותר התבסס גם על מבנה גופו והבגדים שלבש.

7. העד דסטה נגה מסר בעדותו הראשית כי במועד הרלבנטי שירת ביס"ם. בשעת מסירת עדותו (קרוב לארבע שנים לאחר ההתרחשות) סיפר כי האירוע התרחש בסביבות השעה חמש אחר הצהריים, אך לאחר שעיין בדו"ח שכתב ציין את השעה 18:49. לדבריו, בדרכה של יחידתו חזרה לתל אביב מהלוויה נודע להם על אירוע של שניים המעמיסים אופנוע על רכב, וכאשר הבחינו בהם עוברי אורח זרקו את האופנוע וברחו. אחרי מספר דקות אחד השוטרים הבחין בחשוד ורדף אחריו אך איבד אותו באיזור בית המשפט. הם הצטרפו לסריקות והוא עצמו איתר את החשוד, בהתאם לתיאור שנמסר לו, מסתתר בשיחים שליד בית המשפט (בו התקיים משפט זה) כשהוא כורע ומכווץ. אחרי שרוען זכרנו פירט העד כי הפרטים שנמסרו לו היו: צבע עור חום, מבנה גוף רזה, חולצה שחורה ומכנסיים וגרביים לבנים. כשהניח ידו על החשוד אמר לו האחרון: "לא עשיתי כלום". העד עצר את החשוד. בחקירה הנגדית ציין העד שאם היה מריח שנודף מן החשוד ריח של אלכוהול היה מציין זאת (אך הוא לא ציין זאת). העד הבהיר כי הוא ערך את הסריקות אחרי החשוד שנמלט משוטר אחר במהלך המרדף ולפי הפרטים שנמסרו בקשר. לדבריו, איתר את החשוד במרחק מספר מטרים מהמקום שבו נצפה לאחרונה על ידי השוטר שרדף אחריו. מדוח הפעולה של העד (ת/19) עולה כי החשוד שנעצר ברחוב ברקוביץ' מול בית המשפט הוא הנאשם.

8. השוטר דמיטרי ניבגאוז מסר בעדותו הראשית שבמועד הרלבנטי היה חוקר זיהוי פלילי תורן והתבקש להגיע לרחוב מאנה 15 לבדוק רכב מסוג מזדה. בתא המטען נמצא בין היתר מנעול דיסק של אופנוע. מדוח הפעולה של העד ת/13 עולה כי נמצא בתא המטען גם שרוך אבטחה של מנעול הדיסק ושכאשר

הציג אותם לבעל האופנוע הוא זיהה אותם כשלו. באמצעות העד הוגש דוח תפיסת המוצגים ת/15. כן הוגשו צילומים של הרכב, של האופנוע, של מנעול הדיסק שנמצא ברכב עם שרשרת אבטחה וכן צילום של מברג גדול באורך של כחצי מטר ומפתח שבדי באורך של כ-40 ס"מ (שמתואר בטעות כמפתח צינורות) שנמצאו אף הם במכונת (ת/11). עוד הוגשה באמצעות העד חוות דעתו ת/12 שלפיה המברג ו"מפתח הצינורות" הם כלי פריצה. באמצעות העד הוגשה גם מפה ת/10 שבה ניתן לראות את מקום מציאת האופנוע, מקום מציאת הרכב שמספרו 7498957 כמו גם הרחובות הסמוכים לרבות אלה המובילים למבנה בית המשפט שלידו נעצר הנאשם.

9. מעדותו של מר אלון סידמן, ת/7, עולה כי ב-28.8.2013 השאיר את אופנועו בחניון שבפינת רחוב קפלן ורחוב לאונרדו דה וינצ'י בשעה 14:45. האופנוע היה נעול בשני מנעולי דיסק - אחד מאחור ואחד מלפנים - ובנעילת הגה. בסביבות השעה 19:00 חזר לחניון וגילה שאופנועו אינו במקום. מייד התקשר למשטרה וכעבור דקות ספורות התקשרו אליו והודיעו לו על מציאת האופנוע ברחוב הופמן (צ"ל הפטמן - א"ה). על האופנוע ראה את המנעול הקדמי ואילו המנעול האחורי נתפס על ידי מז"פ וזוהה על ידי העד כמנעול שהיה על הגלגל האחורי. לדבריו, לאופנוע נגרם נזק קוסמטי ונשבר מנעול דיסק.

10. בעדות ת/3 שנגבתה מן הנאשם ב-29.8.2013 בשעה 03:44 טען הנאשם שהגיע לתל אביב בשעות הערב של היום הקודם כשהוא שתוי. לדבריו, שתה בין 5 ל-6 כוסות וודקה. מעבר לכך לא השיב הנאשם לשאלות אחרי שלא הצליח ליצור קשר עם סניגוריתו. גם בעדות ת/2 שנגבתה ביום 30.8.2013 בשעה 21:23 תועדה שתיקתו של הנאשם בחקירה אחרי שלא הצליח ליצור קשר עם עו"ד קליימן-אוזן. גם בעדות נוספת ת/5 שנגבתה ביום 2.9.2013 תועדה שתיקה של הנאשם בחקירה אף על פי שבאותה חקירה כלל לא ביקש להיוועץ בעורכת דינו.

11. השוטר רחמים מולא שחקר את הנאשם מסר בעדותו כי אילו היה מרגיש במהלך גביית העדות שהנאשם שתוי הוא היה מציין זאת (אך הוא לא ציין זאת).

12. העד שאול שי סאסי, היה במקור נאשם משותף באותו כתב אישום עם הנאשם שבפניי, אך בעקבות הסדר טיעון תוקן כתב האישום נגדו והוא הודה והורשע בשיבוש מהלכי חקירה "בלבד" על כך שדיווח בכזב למחרת האירוע שרכבו נגנב (ת/1). בעדותו בבית המשפט לא שיתף פעולה עם התביעה ואף לא הסכים למסור את מספר הרכב שהיה בשימושו בעת הרלבנטית.

13. הנאשם העיד בעדותו הראשית כי בשעת האירועים היה "קצת שתוי" וכיוון שחלף הרבה זמן מאז האירועים הוא זוכר אותם פחות או יותר. כבר בפתח עדותו מעד הנאשם בלשונו ואמר: "זה שנגבת את האופנוע אני בטוח זוכר" ואז תיקן ואמר: "זה שלא גנבתי את האופנוע אני בטוח זוכר" [1]. לדבריו, ביום האירוע קיבל משכורת וישב לשתות בשכונת מגוריו בנתניה. אחרי ששתה נסע לדבריו ל"מכוני ליווי" בתל אביב שלטענתו יש רבים כמותם בתל אביב או כלשונו: "פה ברחוב פה יש לך איזה 200 מכוני ליווי, פה

ברחוב המקביל לבית משפט". את ההתרחשויות תיאר כך: "מכוני ליווי, נכנס לבחורה אחת ממשיך לשתות ונכנס לשנייה. ממשיך ככה כאילו כל הזה, היה לי כסף לפנק את עצמי. באיזשהו שלב בערב פה ליד בית משפט נשכבתי על הדשא, בחוץ בכניסה וקפצו עליי בלשים פתאום באו עליי מכל הצדדים יס"מניקים דפקו לי בעיטות קיפלו אותי סיבבו אותי חיפשו מפתחות חיפשו זה חיפשו זה... תסתכלו פה תסתכלו שם, והשוטר ציין מולי באותו רגע, כולם אומרים חולצה לבנה ואני עם חולצה שחורה. אז אני שואל אותו על סמך מה אתם לוקחים אותי. כי שמעתי אותם מתווכחים חולצה לבנה חולצה לבנה. ואחד השוטרים אומר חולצה שחורה בכלל. והם רודפים אחרי בנאדם עם חולצה לבנה אז אמרתי להם מה אתם רוצים ממני", והוסיף: "אני לא גנבתי את האופנוע אני לא יודע מה אני בכלל עושה פה, אני כבר שנים מנהל תיק סתם. שאין פה שום ט"א שלי. הם לא מוצאים ט"א שלי. הם טוענים שהייתי בתוך אוטו ולא מוצאים ט"א. יש 2 עדים שמסתכלים על תמונה אחת וכל אחד מצייר תמונה אחרת לחלוטין. על סמך מה אני לא... רק יוחננו הזה זה הראיות שיש. הוא טוען שבנאדם רץ עם אופנוע באמצע הזה. אני אומר לך אופנוע שוקל איזה 40-50 קילו בוא נגיד שהגלגל הקדמי שלו בתוך מאזדה 3, אז אני צריך לתפוס את האופנוע והאופנוע נשען עליי, איך הוא יכול לראות את הפנים? מ-10 זוויות כשכל הפרצוף שלי מוסתר ואני מוכן לעשות שיחזור לבית המשפט לגבי הדבר הזה שאין מצב שהוא יכול היה לראות את הפנים שלי. אני ניסיתי את זה לבד במוסך של חבר עם אופנוע".

14. בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי את עיקר האלכוהול שתה בתל אביב ושבילה עם 5-6 "נערות ליווי" במספר "מכוני ליווי" שונים, והיה "מסטול, שיכור"[2]. הנאשם לא ידע להסביר כיצד יתכן ששכרותו לא מתוארת בדוח רפואי המתעד את בדיקתו לאחר האירוע[3]. לאורך חקירתו הנגדית עסק הנאשם בניתוח הראיות במשפט וניסה להצביע על חוסר אמינותן (בעיקר התמקד בצבע החולצה ובזיהוי החשוד כמזרחי בעוד הוא עצמו ממוצא אתיופי). לקראת סוף עדותו אמר: "אני לא גנבתי את האופנוע ולא נמצא שום ממצא שלי"[4]. הנאשם טען בעדותו כי לא הכיר לפני האירוע את העד סאסי המתגורר לדבריו במרחק חמישה רחובות ממנו בנתניה, ושאחיו התחבר עם סאסי רק לאחר המקרה[5]. מן העדות ניתן להבין כי הנאשם מאשר שהרכב שנתפס הוא רכבו של סאסי[6].

הכרעה:

15. אפתח ואומר כי בעוד העד המזהה, מר ואן קספל, הותיר רושם של אדם נטול פניות, רציני ואמין, עדותו של הנאשם הייתה בלתי אמינה לחלוטין. מדי פעם מעד בלשונו ולמעשה פלט אמירות שונות המהוות לכל הפחות ראשית הודיה. בתחילת עדותו אמר כי על אף הזמן שחלף הוא זוכר שגנב את האופנוע ורק אחר כך תיקן והוסיף את המילה 'לא'. בהמשך אמר ש"אין מצב" שואן קספל יכול היה לראות את פניו. באופן כללי במקום להתמקד בעדותו בזעקת חפות, הנאשם היה עסוק לאורך עדותו בטענות כי לא נמצאו טביעות אצבע שלו במכונית ועל האופנוע ובניתוח עדויותיהם של עדי התביעה - כלומר, הצביע על קשיים ראייתיים ולא על חפות. גרסת הנאשם שלפיה שתה כמויות אדירות של אלכוהול (פעם טען ל-5 כוסות וודקה ופעם לרכישת בירה) ושכב לנוח ליד בית המשפט היא מופרכת. איש מהשוטרים לא התרשם כלל שהיה שתוי. הגוזמאות שסיפר הנאשם על צריכת האלכוהול שלו מצטרפות לגוזמאות שסיפר על כך שבילה עם 5-6 נשים בהמוני "מכוני הליווי" הנמצאים לטענתו ליד

בית המשפט (עניין שלא הובאה לו ראייה כלשהי). הנאשם גם לא נמצא שוכב על הדשא כטענתו, אלא מסתתר בשיחים. על כל אלה יש להוסיף את שתיקת הנאשם בשלוש חקירותיו במשטרה.

16. העד ואן קספל הותיר עלי כאמור לעיל רושם חיובי ביותר. מדובר באדם רציני ויסודי שזיהה הן את הנאשם והן את בעל הרכב במסדרי זיהוי של 8 תמונות שהסיכוי לבחירה נכונה מקרית בכל אחד מהם 12.5% - כלומר, הסיכוי לצדוק בשניהם גם יחד באופן מקרי הוא $12.5\% * 12.5\%$ כלומר כ-1.5%. גם אם נתעלם מזיהוי של סאסי הרי שזיהוי של הנאשם במסדר הוא ראייה בעלת משקל גדול מאד בפני עצמה.

17. אכן המרדף של השוטרים אחרי מי שנמלט מרחוב מאנה לכיוון בית המשפט לא היה רציף, אך השוטר בורלא שרדף אחרי מי שנמלט מרח' מאנה זיהה את הנאשם כאותו אדם שאחרי רדף. כמובן, לזיהוי בנסיבות אלה משקל מוגבל, אך הוא בעל משקל מסוים.

18. צירופם של הזיהוי של ואן קספל במסדר הזיהוי, הזיהוי של השוטר בורלא את הנאשם כאדם שאחרי רדף ברחוב מאנה (ובברירה זו יש משום התנהגות מפלילה), הסתירות של הנאשם בשיחים (וגם בכך יש משום התנהגות מפלילה), שקריו לגבי שתיית האלכוהול וטענתו השקרית ששכב על הדשא ובצד שתיקתו בחקירת המשטרה ועדותו הבעייתית בפני - כל אלה מביאים אותי לקביעה שהנאשם הוא אמנם אותו אדם שואן קספל ראה מחזיק את האופנוע של מר סידמן שהיה מונח באופן חלקי בתוך תא המטען של מכונית המזדה (וכך גם מר בביאן). אציין כי נתתי את דעתי לכך שנרשם מפיו של מר ואן קספל שחולצתו של הנאשם הייתה לבנה בעוד בפועל הייתה החולצה שחורה. אינני מוצא כי יש בכך לפגוע באמינותו של ואן קספל או באמינות הזיהוי. יתכן כי מדובר בטעות ברישום דבריו ויתכן שמדובר בטעות שלו עצמו שנבעה מכך שמכנסיו של הנאשם היו לבנים. כך או כך, הזיהוי של פניו של הנאשם במסדר הזיהוי גובר על אי התאמה זו. על כך יש להוסיף כי עד הראיה הנוסף (בביאן) העיד כי שני הגנבים לבשו חולצות שחורות, כצבע החולצה שלבש הנאשם בעת שנעצר. גם לעובדה שבביאן תיאר את שני המעורבים כחסונים ובעלי חזות מזרחית תיאור המתאים אולי לסאסי בעוד הנאשם הוא בחר קטן גוף ממוצא אתיופי אינני מוצא כי יש משמעות, בהתחשב בכך שרק ואן קספל התבקש להשתתף במסדר זיהוי ואילו בביאן לא. תיאורו של ואן קספל את המעורבים היה מדויק, ותיאורו של השוטר בורלא תואם את מראהו של הנאשם כפי שהופיע בפני.

19. לנוכח עדותו של בעל האופנוע לגבי מקום השארת האופנוע ושעת השארתו שם ותיאור ההתרחשויות על ידי עדי הראיה בביאן וואן קספל אני קובע כי גם אם איש לא ראה את הנאשם ושותפו פורצים את מנעול האופנוע ומכניסים אותו למכוניתם, הרי שכלל הנסיבות מצביעות עליהם כמי ששברו את מנעול האופנוע ונטלו איתם את האופנוע. זאת, גם על בסיס החזקה המכונה "חזקה תכופה" וגם על בסיס מציאת מנעול הגלגל האחורי של האופנוע בתא המטען של המכונית, שאחריה עקב ואן קספל. אופן נטילת האופנוע גם מעיד על כך שכוונת השניים הייתה שלא להחזיר את האופנוע לבעליו או לנטוש אותו, אלא לשלול אותו שלילת קבע מבעליו.

20. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לאותו חוק.

21. לנוכח העובדה שהעד המומחה מטעם המשטרה תיאר מפתח שבדי כמפתח צינורות ובכך גילה חוסר הקפדה על פרטים או חוסר מקצועיות, אינני מוצא מקום להסתמך על חוות דעתו כבסיס להרשעה בעבירה של החזקת כלי פריצה ואני מזכה את הנאשם מעבירה זו.

ניתנה היום, 11 באוגוסט 2019, במעמד הצדדים

[1] עמ' 64 לפרוטוקול, ש' 5-6.

[2] עמ' 73 לפרוטוקול, ש' 9.

[3] עמ' 73 לפרוטוקול, ש' 14-33.

[4] עמ' 70 לפרוטוקול, ש' 1-3.

[5] עמ' 72 לפרוטוקול, ש' 13 ואילך.

[6] שם וכן עמ' 75 לפרוטוקול, ש' 7-10..